

Termeljünk napraforgót!

Az utóbbi években a napraforgó mostoha gyermeke volt a szocialista gazdaságok vetésforgóinak. A kedvezőtlen termelési szerződési feltételek és az aránylag alacsony árak nem biztosítottak a kívánt jövedelmet.

Ahogy a napi hirdetésből is tudjuk, a napraforgó árát feltételezték. Így a szovjet krasznodari fajtákat 430 forintot, a lovasszaporai és irégi fajtákat 370 forintot, a többi fajtákat pedig 350 forintot fizetnek mázsánként a termesztőknek. A lenti árban a nagyzemmi felár is bent van. Szerződéses termelő esetén minden 100 mázsára leszállított napraforgó után mázsánként 20 forint felárat is fizetnek.

A Kőszegvárosi Üzemtani Intézet kalkulációja szerint 1 hektár szőlő helyén napraforgó termesztés költsége 1700—1800 forint, tehát 5 mázsás terméshez az esztendőn a költség megértül és minden többlettermelés már tiszta haszon. Tudjuk, hogy a nagyzemmi és a kőszegi technika mellett 8—10 mázsás termés a szokásos, tehát a napraforgótermelés ma már jövedelmező.

Nagy előnye a napraforgó termesztésnek, hogy azt má már teljes mértékben gépesíteni lehet, s így ehhez szerelnek néhány útmutatással szolgálni. A napraforgót csak akkor lehet jó termésű várt, ha megadjuk neki a megfelelő feltételeket a szőlőhöz képest. Tehát feltétlenül ősi szőlőst, s az ősi alszántás előtt 150—200 kg szuperfoszfátot, homokos földiken kb. 80 kg kálisot kell biztosítani. Tavasszal időben simítottassuk a talajt és min-

dent el kell követni, hogy a talajnedvességet megtartsuk. Vetés előtt a földet jól elkészítjük, legalább 100 kg pécist szórjuk rá, majd április második felében vetjük a napraforgót, ha lehet négyzetesen.

Az írgeszemcse kutató intézetben már kísérletek folynak a napraforgómag kalibrálására, így rövid időn belül a kukorica vetésénél használt négyzetes vetőgépekkel az előre megállapított magzámmal lehetővé válik a napraforgó négyzetes vetése. A napraforgó négyzetes vetése nagyon előnyös 60x60 cm-es növény- és soraválasztás alkalmazása esetén, mert fészekenként 2 növényt hagyhatunk és ugyanazt az eredményt érjük el, mint soros vetésnél a 60x35 cm sor- és sorvénytávolság alkalmazásával. A négyzetes vetésű napraforgótáblán 2 trányú gépi kapálással általában tisztán tarthatjuk és csupán minimális kézi munkaerőre van szükség. A kikeles után állandóan figyelemmel kell kísérni a napraforgó fejlődését és az esetleges levéltetűkár megjelenésekor — a levelek összerosodása — a táblát wolfor-al porozzuk le.

Amennyiben a védekezés elmarad, úgy a napraforgó nagymértékben elágazódik. A napraforgó aratása akkor a legkedvezőbb, mikor a száraz és a tányérvok csokoládébarna színűzódások. Aratást általában kombájjal kilétező végzik.

A fenti tanácsok elfogadása és megvalósítása esetében feltételezhető, hogy a napraforgó jövedelmezővé válik a napraforgótermesztés.

Dr. Horn Miklós

Szakszervezeti élet

Nem törődnek kellően a vidék iek nevelésével Péten

A Pét Nitrogénművek szakszervezeti bizottsága, valamint a hozzártatózó kulturális szervek (kulturális központ, könyvtár stb.) Öskün, Öskiben — tervezeti program szerint végzi tevékenységét. A Péten rendezett munkaszakszervezeti bizottsági üléseken a szakszervezeti bizottságok, valamint a hozzártatózó kulturális szervek (kulturális központ, könyvtár stb.) Öskün, Öskiben — tervezeti program szerint végzi tevékenységét.

A Péten rendezett munkaszakszervezeti bizottsági üléseken a szakszervezeti bizottságok, valamint a hozzártatózó kulturális szervek (kulturális központ, könyvtár stb.) Öskün, Öskiben — tervezeti program szerint végzi tevékenységét.

A Péten rendezett munkaszakszervezeti bizottsági üléseken a szakszervezeti bizottságok, valamint a hozzártatózó kulturális szervek (kulturális központ, könyvtár stb.) Öskün, Öskiben — tervezeti program szerint végzi tevékenységét.

A MEDOSZ munkásszállásokról

1960 februárjában tárgyalta az SZMT elnökségi ülés a MEDOSZ munkásszállások helyzetét. Az elnökség akkor igen elmarasztalta a MEDOSZ megyei bizottságát és számos mezőgazdasági üzem vezetőjét.

Ez nem maradt hatástalan. A gazdaságok és a tömegszervezetek vezetői programot készítettek. Hogyan változtatassanak a munkásszállások helyzetén.

Minden szálláson megkezdődött az átalakulás. A falakat, ajtókat átfestették, az ablakokat beüvegezték, függönyöket, terítőket vásároltak. A gazdaságok a tatarozásra 425 000 forintot, felszerelés pótlására 100 000 forintot költöttek.

A szállások felszerelése az utóbbi esztendőben aránytalanul gyorsan rongálódott. Egyes „renitens” egyének nem becsülték meg a társadalmi tulajdonát, de nem voltak felelősségre őket. 1960-ban ezen a téren is változások lehettek volna. Vezetők beosztásában levő egyéneket bízták meg a gondnoki teendőikkel. Nyolc esetben már fegyelmet indítottak a szállásrend megszegői ellen.

Az SZMT elnöksége javasolja a MEDOSZ megyei bizottságának,

Negyven év a kőolajiparban

Két egyszerű ember. Mindkettő a hatvanadikát tapossa. Ma is itt vannak a gyárban reggelit esztig. És ma délután, amikor megjutalmazták őket, megköszönik nekik, hogy sokszor talán többet adtak a közösségnek, mint mások. Biztos könyv gyűlik a szemükbe. Negyven munkás év! Barban, gondban, örömben, jövedelemben. És az utóbbiak biztos többet kaptak, mint az előzők. És az előzők, hogy akkor is velük legyenek ezek, amikor már nem csörög reggel az óra, ha pihennek erőben és egészségben. Mikor nyugdíjasok lesznek.

Sülyi Ferenc főkönyvelő:

Szerencsése volt a háborúval. Amennyire szerencséje lehet Ha 18-ban nem fejeződik be a egy kis legénynek. Allást kapott, haláltánc, őt is elvitték volna.

Zárszámadás estéjén Monoszlón

Zárszámadás estéje volt — együtt az egész falu, Monoszló apraja és nagyja, megtelt velük a művelődési ház. Beszélgettek, társalogtak, tervezgettek. Öszhajú férfi Szerkesztő, a sárvetkei elnök, a beszélgető partnerem. A tagoktól beszél, akiknek szorgalmas munkája nyomán egyre gazdagabb lesz a szövetkezet, és egyre több jut év végén a munkásokra. Nem osztottak most se rosszul, pedig nem kedvelt az időjárás. 38,72 forintot ért egy munkaesztendő, és ha ezt megszorozzuk Gombás Károly 910 munkaesztendővel, az tekintélyes összeg: 35 245 forint.

Gombás Károly 2937 forintot keresett havonta.

— De nézzünk mást is — mondja Szerkesztő Pista bácsi. — Ott van ni, az új Kún László, ép-

pen most kocint a feleségével, önként 420 munkaesztendő van, és az sem megvetendő összeg. — De nem ám — szóval meg Kún Lajos, a helybeli népfőnöki bizottsági elnök, és gyorsan számolni kezd, — mikor Pista bácsi újra teletölti a poharakat, fehéren-feketten áll.

Új Kún László keresete: évi 12 264 forint, amely havonta 1355 forintot tesz ki.

Ehhez nincs még hozzászámítva a háziáji — mondják a feleségével egyeztetve. Ha ezt is hozzászámítjuk, akkor nagyobb a végösszeg. — Nem kerestek itt az emberek az egyéni korukban sem többet, Nyugodtan, jól élnek. Amióta szövetkezeti közeg lettünk, kapunk egy kövezt közszéti utat, amelyhez a földmunkát magunk végzettük — kapcsolódik beszélgetésünkbe a tanácselnök. — Létünk sülly egy szép szövetkezeti bolt, és örökre a lakosokból a petroleumlámpát. Nem botorkálunk vakosítékban a monoszlói utcán, mert kigyúlt a fény a mi falunkban is, és a közlegényben állandó mozink és fiókpostánk is lesz. Sokat fejlődünk, de meg is becsüljük azt, amit kaptunk.

Jól szabott, divatos ruhában, barna nyersgumitalpú cipőben egy fiatalember áll a bejárat mellett. Megszólítottam, beszélgetünk. Gál Ernő, alig húsz éves, szintén termelőszövetkezeti tag. — Mióta van a termelőszövetkezésben? — Az első pillanattól Szereltem és szeretem a falumat. Negyven év munkaesztendőt szereztem, meg vagyok elégedve. Ha Pesten lennék, ott sem keresték többet. Édesapám régebben meghalt. Anyámmal élek, jól megvagyunk mi ketten. Hogy nem vágyóztam el a faluból? Hazudnék, ha azt mondanám, hogy nem. Elvagyóztam, bizony én is egy időben. Mit a sok fiú elhagyta a falut, köztük több komám is, napokig nem tudtam aludni — nem találtam a helyem, húzótt az ismeretlen nagyváros.

De marasztalt a föld, az otthon és édesanyám. Így tehát itthon maradtam — és nem bántam meg.

Tudunk-e szórakozni? Hát az igazat megvallva, többet szeretünk. Eljárunk Zánkára, Kőveskálra, de válasszunk jobb lenne idehaza. A könyvtárba jó lenne egy pár folyóirat is, na, meg jó lenne, ha lenne egy televízió.

Igen, egy televízió. Igaz, az elnökünk és a könyvelőnk megígérte, hogy vesznék egyet Veszprémben. Ha az itt lesz, beköltözik hozzánk a nagyvilág. — Hogy mi a véleményem a monoszlói lányokról? — Az, hogy igen rendes lányok, ők sem hagyják itt a falut — nem ment el egy sem. Itt maradtak, egy brigádban dolgoznak, és hogy milyen jól, ha azt maga látná! Lefőzték az öszi szén nőt brigádot. Ezenkívül mindig csinósak és szépen táncolnak. — KISZ szerveztünk az nines, nem tudom, miért nem jönnek felénk a járástól, pedig vagyunk úgy tizenöt, akik belépnének. Érezzük, nagyon érezzük a hiányát.

Kasza László

Tóth József diszpécser

Pét Józsi bácsija. Ahogy Sülyi Ferenc leáll téniszezni 60 évesen, ő is szívesen beszáll még egy-egy tiszperes foci-meccsre. Már sok-sok bőszenzátúb.

A Tóth család első gyermeke a kilenc közül, géplakatos szakmát tanult. A forradalom csatáiban állott, vöröskatoná volt. Kellett is miatta bújkálnia. Aztán jött az állásatlanság. Haromszor is jelentkezett a Hazai Közlönyben, közben kokszot rostált a Cseri telepen. A szakmát is meg kellett tagadni, hogy felvegyék futónak, mert szakembernek nem volt alkalma! Hogyné, mikor azok öntudatosabbak! Lesni, lopni kellett az új szakmát, mert feltették fölé, meg mástól is. Csak mester lett belőle. Nyírbogdányba került, ő 44-ben a készülékekkel együtt itt is vonatra rakták a németek. Szerencsére meg a határ előtt utolérték őket a szovjet csapatok. Ott volt a leszerelt tüzelő kocsi, egy ló is akadt, az út meg kitellett az idejéből, mégha egy hétig is tartott Nyírbogdányig. Pesten meg a családot is meglátogathatták, bejelentette, hogy megvált.

Az igaz, hogy kellett az olaj, de gyorsan, azért a pártiszervezet megalakításáról sem felejtkeztek meg. Volt párttitkár, szakszervezeti titkár, és végre megmondhatta, hogy 19-ben vöröskatonaként harcolt.

Őt 1951-ben helyezték át Pétre. Itt gyökerezett már meg. Nem mintha nem szeretne a Nyírséget, de már jobb ez. Ahogy leültünk beszélgetni, két mondatot váltott Sülyi Ferencel, menni kell megint építeni az utóli Akaratgyárra. Igénik neki, hogy ott lesz gondnok, ha nyugdíjazták. Erzik a szavain, hogy nagyon szeretné. Megiscsak együtt maradna az üzemmél, az emberekkel. Mert az intézésről is le kellett mar, mondani a futbalcsapatnál, nagyon sok volt a munka. Ott jó lesz, oda jönnek az emberek pihenni, 6 család egyszerre! — és ebben az ő munkája is benne van.

(Punkósta)